

En Mand, som nu staar for Retten, til Jange.

De tiltalte gjorde i det første Retssmode et yderst bedrøveligt Indtryk. Det er alle Væbner fra Omegnen, som kun var gaaet med paa Toget paa Grund af de revolutionæres Trusler om Døden. Ingen af dem havde tænkt over, hvilke Følger det kunde have, før nu, da Straffen hvæver over deres Hoved. Det bliver enten Døden i Galgen eller Deportation til Sibirien.

Mel.: Til vor lille Gerning ud.
Tag mig helt o, Herre kær,
Vort fra Syndens Veje,
Tag mig Jesus, som jeg er,
Lad mig dig mig eje.
Tag mig Liv, min Kærlighed,
Herre Jesus mild!
Gud du i mit Hjerte med
Vand fra Livets Kilde.

Herre Jesus, lad din Mand
Der mig overfynde,
At jeg løst fra Svæets Baand
Sitt hos dig kan bygge.
Mens mig, Herre, med dit Blod,
Jesus min Forbarmer!
Se, jeg falder for din Fod
Og i Tro dig søvner.

Christa Fischer.

Pastoralprædiken

holdt ved Den forenede norske Kirkes Aarsmøde af T. H. Haugan.

(Trykt efter Aarsmødets Beslutning.)
„Lutheraneren“

(Fortælling.)

For en Herrens Tjener at gaa op i Politik, Gærning, Spekulationer osv., er det en Synd, ti han kan ikke tjene to Herrer. Mange deler deres Hjerte og tager Skade paa deres Præstetid.

Bismot er der ikke loje Udgifter for syge og udslidte Præster, men vi faar have Lidsid til Gud, saa vi nok kan sørge for os. Desuden faar vi haabe, at den Tid er nær, da Samfundet vil sørge for, at der træffes de nødvendige Foranstaltninger i denne Retning.

Lad os være afholdende i alle Ting. Vi burde findes i første Række, naar det gælder Kampen mod de beruende Drikke, og især ogsaa paa dette Omraade sætte et godt Eksempel med vor Herd.

Gødt Naboskab mellem Præster er en herlig Ting. Men hvor sørgelig, naar det modfatte er Tilfældet. Herren give os mere Broderfjendskab og Agtelse for andres Værd og Gerning burde vi lægge for Dagen. Lidsaanden i kirken gaar i Retning af at stubbe de gamle, ærværdige Præster til Side, selv om de langt overgaar os yngre baade i Kærlighed og praktisk Dygtighed. Den Mand er ikke af Gud. Er de Jædre i Herren, saa lad os se op til dem og gøre vort til, at de beholder den Plads i kirken, som tilkommer dem.

Vore Forældres Arbejde bør vi paasigge og ikke i smaalig Uegerrighed forringe det, kommende i os, at der er nogle, som faar, og andre, som høstet.

Og har vi flyttet, saa lad os ikke vandre som et Gensæld paa de gamle Tomter og gøre Gerningen vanskelig for vor Eftermand. Glem ikke det gode Raad: Naar du flytter, saa flyt!

At færdes meget blandt Folk, naar vi gaar i Messerens Grønder, er en herlig Ting. Men lad os vogte os for den huerdagslige, tomme Selvfølelse, som trækker store Væskler paa vor Tid, men giver daarligt Udbytte.

Dog — hvorfor nævne flere Ting. En Ting er fornøden. Hvis vi iagttaget den, saa kommer Resten. Lad Guds Mand hellige og danne hele vor Personlighed efter hans Vilje, hvis Hærd ejede dette Eftermæle: „Saa gjorde alle Ting vel.“

Vi maa ikke glemme vor egen Udvikling. Der foregaar en stærk Udvikling paa alle Omraader i vor Tid. Med vaagent Blik bør vi følge den og dygtiggøre os til at følge vor Plads. Vi maa vogte os for det onde i Lidsaanden, men følge med Tiden, hvis vi skal kunne klare vor Dagsarbejde.

De fleste af os studerer alfor lidt. Det praktiske Menighedsarbejde sluger ofte saa meget af vor Tid, at

der bliver liden Anledning til Studium. Kommer man saa hjem træt og udsjælt, saa er man lidet oplagt til at gaa paa skolebenet. Paa den Maade vænnes enkelte af med at indere, saa aandelig Arbejde bliver dem modbydeligt, Udviklingen standser, og man bliver staaende i Stampen.

Nej, vi maa tage Tid til at studere. Her maa vi lægge samvittighedsfuldt Arbejde ind i vore Prædifikationer. En Mand jagde engang til mig, da han hørte sin egen Prædifikation ved et Møde: „Nej, tank, om han vilde holde slige Prædifikationer hjemme i Menigheden!“

Vi maa opdrage vore Folk til der: Forstaelse, at Prædiken er et Produkt af alvorligt Arbejde og ikke noget let Stof, som man kan rykke ud af Urmet til enhver Tid.

Det bliver ulige vanskelige at være Præst for den Slægt, som kommer, end den, som vinder. Dette gælder overalt, men især under vore Forhold.

Gaverne er forskellige. Men en Raadegave kan vi alle eje, nemlig Kraftfærdighedens Gave. Glem ikke den!

Derfor er i stadig Udvikling og i stadig Bevægelse mod Idealerne, da holder vi os aandsfriske.

Alt end Gaaret hvidt og Gøden tung,
Vor Sjel forbliver lige ung.

Lad os vaage over vore Hjem. Nogle Præster stulde være en Menighedsfjend, saa stulde vore Hjem være Menighedsfjend. Han skal være en, som vel foresaar sit eget Hus, som har lydlige Væner med al Værdighed. Men derfor nogen ikke ved, at foresaar sit eget Hus, hvorledes kan han da sørge for Guds Menighed? Saaledes skriver Paulus til Timoteus. Der er stærk Tristesse for os til at glemme dette.

De mange Hjem ligger os paa Hjerte, og i vor Trælthed med at sørge for disse kan vi let glemme vort eget. Men det maa ikke ske; thi det hæver sig selv. Den, som gør det, er en daarlig Arbejder.

Hj hi hvo ej kan bygge sit eget Hus, Svad stort han, bygger gaar og i Grus.

De trofaste, selvopofrende Præstetruer værre alfor ofte den auerungste Del af Gjemmens Byrder. Vi maa have mere Syn og Hjertelighed for deres Stilling og tage vor Del.

Der er ingen Sjælesjergervirksomhed, der stulde ligge os saa meget paa Hjerte som den, vi bør drive i vore egne Hjem.

Ud vaagent Blik for Værdneopdragelsen! Glem ikke Drengene!

Vi ved, hvorfor jeg særtil mindrer om disse. Vore Hjem stulde være Menighedsfjend, paa Simpelt, Syge og Menighedsfjendens indbydende Lys bør stråle ud af dets Vinduer, Gæstfrihedens Døre staa aabne og dets Atmosfære være saadan, at himmelrik Planter trives derinde.

Det bør være et Arnested for smidte Kristiend og fristelige Indtæresjer, et Tilflugtssted for fattige, jergende og forladte, et Spilested for de tvivlende og trætte Sjæle.

Mange Præstehjem staar og ligger saaledes i Menighederne. De øver deres vælgende Indflydelse og gøre en stille, men stor Gerning.

Brodre, tank hvilken Vælgelse Gud har skænket os i vore Hjem! Lad os vaage over dem! Thi er de af rette Art, da støtter de os saa magtig i vor Gerning.

Og hvor ofte har vi ikke, naar vi trætte og mødte kom hjem og fandt Vederbærelse baade for Sjæl og Legeme, maattet sige, som Landstads synger efter Anneksejren til Amerikaa:

„Med lettet Hjerte træder jeg i min Stue ind,
For venlig Velkomst vinder det tunge, trætte Sind,
Og medens Mina føler og sætter Knyen frem,
Sag takker Gud, jeg ejer paa Norden dog et Hjem.“

Lad os vaage over Menigheden. Saa giver da Mgt paa eget selv og paa den hele Hjord, i hvilken den Selligaand har sat eder til Opfyldning. Medens for at vogte Guds Menighed, som han har erhvervet sig med sit

eget Blod.“ Det er kostbare Skatte, han vil, vi skal vaage over. Udsædelige Sjæle, fyldt med Guds Sønns eget Blod, er overladt til vor Mgt.

Og hvilke Menighedsfjender er ikke i vore Hjem! Disse Sjæle kan enten blive til Vælgelse her paa Jorden og hilstes fraale som Solen i Jæderens Rige — eller de kan blive til Forbanelse her og hilstes ligge i Fortabelsens Mørke, hvor Drimen ikke dør og Jiden ikke sluktes.

Naar vi nu kender disse Muligheder og ved, at hvis vi ikke gør vor Pligt, da vil Gud kræve de fortabte Sjæles Blod af vor Haand, burde vi da ikke vaage? Lad os vaage som de, der skal gøre Regnskab, for at vi kan gøre det med Glæde og ikke iukkende.

Dog — selve Dommendagens Mægher formaar ikke at holde os vaagne paa ret Vis.

„Gifst du mig.“ spørger Jesus Peter, og naar Peter giver ham bekræftende Svar herpaa, da bliver han indstalt til Herte over Herrens Naar og Lan.

Kærlighed til Jesus er den ene store Hovedbetingelse for at kunne røgte Herrens Hjord. Gifst du Jesus, saa elsker du Sjælene. Kærligheden, denne vidunderlige himmelske Mgt, den lærer os at vaage med Nødværdens Skærpsynethed og Dærværd, — men ogsaa med en Moders Æmhed og Trofasthed. Mojes og Paulus ejede dette Sindelag i forbaavende Grad.

Mejeren ejer det i dets Hylde. Af ham maa vi faa det. Brodre, elffer vi de os anbetrodde Sjæle med noget af Jesu selvhengivende Kærlighed?

Ug saa maa vi bede for dem. Har vi i Kærlighed taget dem ind over vort Hjerte, først da følger vi Gerningens Storbød og vor egen Ærvermagt. Da maa vi i Vænnen lægge os selv og vor Hjord paa hans store hyperkærlige Hjerte, som magter alt.

Saa bliver der altid enkelte, som volder særtil Betyrning og Smerter. Lad os især bære dem frem i Vænnen. Det er, ligesom man kommer i et andet Forhold til dem, efterat man har bedt for dem. Naar mer Kærlighed til dem og mere Haab for dem.

Brodre, har vi ikke Forjærmelser at befende for Gud her? Jeg frygter for, at her ligger vore sværeste Forjærmelser.

Maatte Herrens Ord komme med Kraft over vore Hjerter, saa vi jent og tidlig maatte raabe til Gud om Vederbærelsens Lide over vore Menigheder. Alle, som virkede til stor Vælgelse i Guds Rige, var udprægede Vænnens Mænd.

Den arvaagne Synde vil sørge for, at Hjordens faar den Jøde og Nøgt, den tiltrænger. Og Dærværdheden har skænket os de Vidler, hvorved dette kan ske. Guds Ord og Sakramenterne har han givet sin Menighed til Eje og os til Forvaltning. Hvis Guds Ord prædikes ret, og Sakramenterne forvaltes efter Herrens egen Indtættelse, da røgtes Herrens Naar og Lan. Dette maa være vor levende og uroffelige Overbevisning. Vi maa kunne sige til Sjælene, idet vi præger paa Guds Sion for andre! „Jeg er født der.“ „Alle mine Kinder er der.“ For Prædiken vil da blive et vaagent Vidnesbyrd med Livets friske Røst over sig.

Hele Guds Naad maa forkyndes, baade Lov og Evangelium. Loven maa lyde med helligt Alvord. Synnen og dens Genælselste for Tid og Evighed maa fremholdes, thi Syndens Sold er Døden. Vi maa ikke imdflaa os for at tale om Dærværd og Selvede, thi for Jesus og hans Apostle var disse ligejaa levende Virkeligheder som Gud og Himmelen.

(Sluttes).

Alkoholspørgsmaalet.

Foredrag af Dr. Helenius paa Skobsborg Sanatorium i Danmark.

Der har altid været Rusdrifft og alle Lider Alkoholfolk inden for den historiske Tidssalder. Men der er stor Forskel paa det Alkoholspørgsmaal, vi kender fra gamle Dage, og det, vi har nu. Vi læser baade i Bibelen og i gamle græske Bøger om Mænd, der var afholdne; men Samfundet var den Gang anderledes, derfor var Driften andenledes, Man drak næsten udelukkende Vin; derfor var den kroniske Alkoholisme ikke saa fremtrædende. De, der den Gang blev kroniske Alkoholister, blev det i Reglen først paa deres gamle Dage, derfor finder vi ikke saa megen arvet Svaghed paa Grund af Driften den Gang som nu. Ganste vist bidrog Driften til den Gang baade til Græfens og Romernes Undergang. Men det var de ledende Mænd i Samfundet, der gik under, og ikke som nu det store, brede Lag i Befolkningen. Dette blandede sig derimod med de høje Lag og tilførte disse friskt Blod. I vore Dage er Driften helt anderledes; nu træffer vi kronisk Alkoholisme allerede i Trediveaarsalderen, derfor udarter (degenerer) Slægten.

Desuden har Driften helt andre Former i vore Dage: Der driftes ikke blot herhjemme i Familierne, men rundt omkring paa Kroer og Bæverninger. I Græfensland kendte man aldeles ikke til dette Rartsfudskifferi. En Græf, der satte Pris paa at have et godt Lov paa sig, han gik aldrig ind i et Rriffekus, langt mindre tog han sig for at være Kromand.

Se, dette er Forskellen: I gamle Dage var det kun enkelte Familier, der var alkoholisierede. Blot for 50 Aar siden drak man i Frankrig endnu næsten udelukkende Vin, og ledende Rranftænd var den Gang aldeles overbevipte om, at Frankrig aldrig nogen Sinde stulde blive et alkoholisieret Land, og nu er Frankrig det mest fordrufne Land i hele Europa. Dette kommer af, at Vindriften agter til stærkere Drifft. Derfor er det vindrifvende Frankrig efterhaanden gaaet over til at drikke Cognat, Rom og Absinth, og der findes tilmed dem, der nu begynder at prøve paa at gøre Brandevin og Rom stærkere ved at tilsette lidt Svovlsyre.

Vi har i vore Dage at gøre med en Alkoholisme, der bliver værre og værre fra Slægt til Slægt, og Slægten bliver mere og mere modtagelig for Alkoholismens sørgelige Følger. Denne Sogdom er derfor gøre farlig end tidligere.

Det er umuligt at sige, naar en Rusdrift som Brandevin er opfundet.

Svad vi med Væstenthed ved, er, at i det 13. og 14. Aarhundrede kaldtes Brandevin „Livens Vand“, og man mente den Gang, at den kunde kurere alle mulige Sogdomme.

I Begyndelsen blev Brandevin dog ikke brugt som Drift, det gik endog langsomt med at saa den indført som Drift her i Norden. Fra Sverrig fortælles om, hvorledes det anvendtes som Lugtevand. Naar gamle Røner stulde op til Præsten, saa stænkede de deres Tørflæder med Brandevin, for at de stulde lugte godt i Præstens Næse.

Vi har fra den Tid to Bøger om Brandevin. Den ene lærer om, hvorledes den laves, og den anden fortæller om, hvorledes Læger og Præstier anstrængte sig af yderste Evne for at overtale Almuen til at drikke Brandevin. Under Gustav den Tredje blev der i Sverrig oprettet et Brandevinsbrønderi som en Statsinstitution. Der blev samtidig indsat en Kommission, der havde til Opgave at faa Folk til at drikke dygtig med Brandevin, og denne Kommission fandte et Cirkulære til alle Præster i Landet og opfordrede dem til at prædike for Menighederne, at de burde drikke Kronens Brandevin.

Nu er det kommen dertil, at alkoholistiske Drikke anses for at gøre til det fornødne.

Det, man kalder Ekif og Brug og gammel Vane, har vi Alkoholfolk en haard Kamp med.

Alkoholen har saaledes i Slægten efterladt sig to Ting, som vi nu har at kæmpe imod, det ene er, at Slægten er gennemtrængt med Trang til Alkohol, og det andet er Vænnen eller Ekif og Brug. Vi er i vore Dage naade dertil, at enten gør vi os til Herre over Alkohol, eller ogsaa gør den sig til Herre over os.

I det 19. Aarhundrede er der staaet 7½ Million Mennesker i det i Aari. Men blot de sidste 30 Aar er lige saa mange gaaede under af

Drift. Alkoholspørgsmaalet er derfor saa vigtigt et Spørgsmaal i vore Dage, at ingen har Met til at fkyde det fra sig. De ved, at i Danmark gaar hver 5. eller 6. Mand i sin Grav direkte som Følge af Drift. Tank, hvad saadan en Familie maa lide, for Manden gaar i sin Grav. Hvis vi staar og ser paa, at en Mand kuldføler, saa gør vi alt muligt for at komme Manden til Hjælp; men hvordan kan vi da staa rolige og se paa, at Tusinder af Mennesker gaar i deres Grav paa Grund af Drift?

Har ingen Brug for Spekulanter. — I alle Handels-Brancher findes der Spekulanter. Der findes Personer, som vil have Dr. Peters Kurik, for at følge den paa Spekulation. Gjerne af denne, med Rette berømte Familie-Medicin, har ikke Brug for saadanne Folk. Med Klog Forsynlighed har de undladt at bringe den i Handelen som en Vare, der kunde udhøves af Spekulanter og Handlende. Almenheden forjænes gennem Special-Agenter, som sættes i hvert Nabolag — Folk, som man kender og kan stole paa, og som har Hjerte for sine Medmenneskers Lidelse. Udførlige Oplysninger angaaende Kuriko og de Sogdomme, mod hvilke dette Lægemiddel anvendes, kan erholdes ved at skrive til Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 112—118 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Usædvanligt Tilbud.
Paa Grund af at vi har et betydeligt Oplag af ældre Aargange af forskellige Julehefter, gøres herved følgende enestaaende Tilbud:

Julestjernen 1899, 1902, 1903, 1904, 1905, pr. Eks.	.20
Julestjernen 1907	.30
Juleklokken 1906	.10
Julegranen 1903	.20
Julegrønt	.05
For Juleferien	.05
En lille Julegave 1898, 1901, 1906 og 1907	.10
Indre Missions Almanak 1902 til 1907	.10
Børnenes Julebog 1902, 1903, 1904 og 1907	.05

Ovenstaaende Hæfter, som væsentligst er sat til halv Pris eller mindre, indeholder den mest udsøgte Julelæsning, og vil bringe Glæde og Velsignelse med, hvor de kommer. Har De selv læst dem, saa lad dem sendes til en Ven, der ikke har. De sendes portofrit, saa længe Oplaget varer.

Desuden modtages som sædvanligt Bestillinger paa Julestjernen 1908 @ 50c. En lille Julegave 1908 @ 20c. Indre Missions Almanak 1909 @ 20c.

Disse Hæfter vil blive udsendt, saa snart de ankommer fra Danmark.

Danish Lutheran Publishing House, BLAIR, NEBRASKA.

En ny holdbar og elegant Bibel.

Vi har netop modtaget en ny, fin og stærkt indbundet Bibel, paa India Papir i Lommeformat med Guldsmit, Overfaldsbinding, runde Hjørner. Det er en speciel Indbinding som vi har faaet lavet efter Bestilling, den er meget solidt indbundet og vil sikkert tilfredstille enhver, som ønsker en smuk og holdbar Bibel. Prisen er sat til \$3.20.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebraska.

Det betaler sig at holde Deres SKO i god Stand!

Vi gør al Slags Reparationsarbejde paa SKO.

Dana College

Smukt beliggende Gode Studenterværelser Lyse Skolestuer Opvarmning ved Dampf Elektrisk Belysning Gymnastiksal God Bogsamling Sang- og Litterærforeninger Foredrag

KURSUS COLLEGE: Klassisk - Videnskabelig Afdeling. PRO-SEMINARY: Forbereder til Trinitatis Sem. NORMAL (Count & State certificates). ACADEMIC: Forberedelse til Universitet. BUSINESS: Shorthand & Typewriting. MUSIK: Violin, Orgel og Piano.

\$16 for fire Ugers Ophold og Undervisning. — Efteraarsterminen begynder den 29. September 1908. — Skriv efter Katalog! C. X. HANSEN, Forstander. Box 149, Blair, Nebr.